

[Himmelstrup.]

havde vi haft Chance for at komme af med en større Eksportmængde, altsaa et større Kvantum Landbrugsprodukter, end Tilfældet er. (*Hans Nielsen*: Hvem skulde købe de Varer?). Jeg føler mig ganske overbevist om, at der ikke vilde blive importeret flere Varer, end der var Købere til her i Landet, det er noget, Købmændene nok skal drage Omsorg for — det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gør sig Bekymringer om saa mange Ting, han skulde overlade dette til Købmændene.

Nu, da jeg i Dag mod min Vilje er kommet op paa Talerstolen for at deltage i denne Debat, kunde jeg godt gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Ved Slutningen af dette Forslags første Behandling stillede det ærede Medlem en Forespørgsel til mig, han gjorde det ganske vist paa et Tidspunkt, hvor han vidste, jeg ikke kunde faa Ordet, ikke engang for en kort Bemærkning, idet Formanden paa det Tidspunkt, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede sit Spørgsmaal, havde afskaaret flere korte Bemærkninger; der var altsaa ikke nogen Fare ved at stille denne direkte Forespørgsel til mig, da det var fuldkommen udelukket, at jeg kunde faa Lejlighed til at svare paa den. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte mig — det staaer Sp. 4042 i Rigsdagstidende —:

„Hvorledes vilde det ærede Medlem overhovedet opfylde de handelspolitiske Formaal, som ogsaa Venstres Valutafor-slag havde, hvorledes vilde han overhovedet opfylde disse Formaal, hvis han ikke samtidig maatte tage beskæftigelses-mæssige og valutariske Formaal i Betragtning?“

Jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad jeg før udtalte til det ærede Medlem Hr. Drachmann. I det Øjeblik man — det ligger i Sagens Natur — i sin Importregulering kun tager handelspolitiske Hensyn, aabner man Mulighed for en større Import her til Landet af udenlandske Varer, end naar man ogsaa skal tage beskæftigelses-mæssige og valutariske Hensyn. Og naar man anerkender, at den moderne Handelspolitik hviler paa Varebytning, Vare mod Vare, og der skabes en Mulighed for større Indførsel her til Landet, skabes der samtidig Mulighed for en større Eksport. Det kan rent logisk ikke være anderledes.

Saa kunde jeg tænke mig, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde sige: men er Venstre da overhovedet i Stand til at afgrænse dette ene Formaal og sige: de

og de Importvarer har handelspolitisk Betydning, de og de Varer har beskæftigelses-mæssig Betydning, og de og de Varer har valutarisk Betydning? Der vil naturligvis her kunne fremkomme en Vanskelighed, men den vil ikke blive større, end at man vil være i Stand til at overvinde den, selvfølgelig ved at gennemgaa Listen over alle de Varer, som nu er importforbudte her til Landet i Kraft af Valutacentralens Virksomhed, og saa simpelt hen sige som saa: Den Vare har vi importforbudt af beskæftigelsesmæssige Grunde, den har vi importforbudt af valutariske Grunde, den har vi importforbudt af handelspolitiske Grunde o. s. v. Spørgsmaalet er altsaa, om man er i Stand til at gennemføre en saadan Klassificering af Varerne. Det tror jeg, man er, idet jeg naturligvis føjer til, at to, maaske ogsaa tre Hensyn kan gøre sig gældende for en enkelt Vare, og saa maa man naturligvis tage dem med og sige: Den har handelspolitisk Betydning, altsaa skal den importreguleres. Jeg tror altsaa, at man er i Stand til at gennemføre en saadan Specifikation af Vareimporten, og jeg er i det lykkelige Tilfælde at kunne henvise til en Skrivelse, som Valutacentralen afgav til Valutaudvalget i December Maaned 1934, hvor de netop har gjort netop dette — det var saamænd det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der foranledigede, at denne Skrivelse blev afsendt, og det er altsaa i Virkeligheden ham, vi kan takke for, at Beviset kan føres for, at Venstres Valutapolitik kan gennemføres i Praxis.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil maaske erindre, at han paa et eller andet Tidspunkt af Forhandlingerne — saa vidt jeg kan se af Skrivelsen, var det den 26. November — gjorde Handelsministeren et Forslag om yderligere at udvide den saakaldte Friliste med en Import, som for 1932 eller 1933 — jeg husker ikke, hvad Aar det var — omfattede Varer til et Importbeløb af 250 Mill. Kr., altsaa de og de bestemte Varer, og den højtærede Handelsminister tog det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Liste med op i Valutacentralen, og dér gennemgik de den Vare for Vare og redegjorde saa over for Valutaudvalget, hvorfor man *ikke* var i Stand til at medtage denne eller hin Vare fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forslag til en Udvidelse af Frilisten paa den endelige Friliste. Og hvad var Begrundelsen for det? Ganske simpelt den, at man stillede Varerne op i Rækkefølge, og saa sagde man: *den* Vare kan vi ikke overføre paa Friliste,